

TJOAGGULVISTJÁLA MENIGHETSBLADET

Ájluovta/Ájlátte tjoaggulvis, Hierenjårga tjoaggulvis, Håbmera tjoaggulvis já Rivtakvuona tjoaggulvis
Drag/Helland menighet, Korsnes menighet, Hamarøy menighet og Sagfjord menighet

Nr. 4/2024 - 83. årgang

*Buorre javlla!
God jul!*

Biskopens juleandakt 2024

Lyset i mørketida

**Av Svein Valle,
biskop i Sør-Hålogaland**

I bibelen finner vi utallige fortellinger om lys og mørke.

Hvem skulle vel ha bedre forutsetninger for å forstå kontrastene mellom lys og mørke enn nettopp oss som bor så langt nord. Vi som har midnattsol og «Nordlandssommerens evige dag» og i mørketiden likevel opplever de vakre-

ste lysfenomener som nordlys og det fargerike vinterlyset. Og i tillegg forteller Jesus oss: «Dere er verdens lys!»

Så tenner vi levende lys når mørket senker seg, og setter det høyt så det lyser for alle i huset. Ja vi tenner sågar lys i trærne, i vinduene og langs mønet, sånn at det skal lyse for alle som går forbi. Lyset er vår medisin mot mørket. Totalt mørke over tid opplever vi som vondt og vanskelig.

Da Maria og Josef la ut på den strevsomme reisen mot Betlehem var de nok forberedt på at mange mil måtte tilbakelegges i mørke. Kanskje forsto de at hun bar på et lys som skulle forandre verden. Og kanskje fornemmet de et glimt av lys på veien slik at de ikke vandret i mørke.

Det meste av alt levende på jorden er avhengig av lys. Derfor forbindes gjernelyset med liv og håp, mens mørket forbindes med død og håpløshet. I en verden preget av uroligheter, undertrykkelse og urett kan det kjennes som mørket er i ferd med å få overtaket. Men nettopp i denne mørketida trenger vi lys.

Da er det fint å lese evangeliet etter Johannes der julebudskapet handler

om lys: *«Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.» (Joh. 1,5) «Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden» (Joh. 1,9)*

Nordlendingen Trygve Hoff sier noe av det samme i siste verset av sangen «Et lys i mørketida»:

«Dagen e' borte og natta e' stor, men i mørketidslajinne' skal høres et ord, om sol som skal snu så det bær' mot dag, om folk som skal samles til belg og til lag. På veien mot Betlehem bær' ho Maria et lys, et lys et lys imot mørketida»

Med ønske om lys og håp i mørketida, og en velsignet jul!

Tjuovgga sjievnnejis ájgen

Svein Valle, Oarje-Hålogátté
biskoahppa

Rámádin li moadda subttasa tjuovga ja sjievnnejda birra.

Ja gudi val buorebut dádjadi kontrástaj tjuovga ja sjievnnejda gaskan gå jur mij gudi nav guhkás nuortas árróp. Miján gænna l gasskaidjabiejve ja «Nordlánda giese ihkeva biejevve» ja sjievnnejis ájgen li ajtu miján tjábbámus tjuovggafenomiena dagu guovsagis ja bájnós dálvvetjuovgga. Duodden Jesus midjij subttas: «Dij lihpit værálda tjuovgga!

Ja de ginntalij tshakkidip gå sjevnjut ja biedjap bajás váj bájtta juohkka-hattjaj goaden. Tjabu muorajda, vinndegijda ja dæhkkorabddaj tjuovgajt tshakkidip váj sij gudi álggon li váttstatjimen, vuojnni. Tjuovgga l mijá dálkas sjievnnejda vuosstij. Jus la állu sjievnnejat guhkev de la dat midjij lássát ja gássjel.

Gå Maria ja Josef vádtsájga guhkás Bethlehem vuosstij de lijga dávk gárvvása hæhttuja moadda mijla sjievnnejadin vádtset. Ihkap dájdadijga sán guottij tjuovgav mij galgaj væráldav ietájduhttet. Ihkap aj ájvutjijga vehi tjuovgav gæjno milta váj ejga dárbaha sjievnnejadin vádtset.

Ienemusá divna iellijs ednamin dárbahi tjuovgav. Danen álu ájádallap tjuovgga iellemav ja doajvov buktá, madi sjievnnejat tjanáduvvá jábmemij ja dárvodisvuohtaj. Mijá væráldin gánná li rijdo, niejddem ja vierredago de ihkap dábddu dagu sjievnnejat la vuojtó bielen. Valla jur dán sjievnnejis ájge dárbahip tjuovgav.

De la hávsske láhkát Johannesá evangeliummav gánná javllasáhka l tjuovga birra: «*Tjuovgga bájtta sjievnnejedin ja sjievnnejat ij le dav oajttám*» (Joh. 1,5) «*Sádnnes tjuovgga mij gájkajt almatjijt tjuovgudaht tá lij væráldij boahtemin*» (Joh. 1,9)

Nuorttavuonak Trygve Hoff javllá juojddá mij la dan muoduk manemus versan lávllagin «Et lys i mørketida»: «*Dagen e' borte og natta e' stor, men i mørketidslajnje' skal høres et ord, om sol som skal snu så det bær' mot dag, om folk som skal samles til helg og til lag. På veien mot Betlehem bær' ho Maria et lys, et lys et lys imot mørketida*»

Sávav tjuovgav ja doajvov sjievnnejis ájggáj, ja buorissjivnnjeduvvam javlajt!

– *Vielser og dåp i Hamarøy* –

09.11.24 Hamarøy kirke
Sara Høivaag og Lars Tobias Jamtli

Dåpsbarn: Eline Johanne Høivaag Jamtli
Foreldre: Sara Høivaag og Lars Tobias Jamtli
Faddere: Emil Hustoft, Emil Vadsø, Ida Evjen og Aileen Emilie Knutsen

28.09.24 Dåp i Dorotheas kapell v/prest Silje Kristin Aune Meisal
Dåpsbarn: Ingrid Elise Kjoshaug Meisal
Foreldre: Ann-Inger Kjoshaug og Erlend Andreas Meisal
Faddere: Silje Kristin Aune Meisal, Nils- ge Meisal Aune, Tor-Erik Kjoshaug,
Bente Pettersen og Håvard Magnus Meisal

10.10.2024 Dåp i Kirkegammen v/prest Rolf Steffensen

D pt: Niillas Aslak Jakopss nn Mikkelsen

Foreldre: Maria Mikkelsen og Jakop Filip Janss nn Hauan

**Faddere: Sandra Maria Nyst  Rahka, Øystein Mathisen, Mathias Vassvik Kalstad,
Maja Kristine J ma, Niillas Holmberg og Silje Therese Reiten Nordnes**

19.10.2024 Dåp i Hamarøy kirke v/prest Øystein Endal
Dåpsbarn: Oda Kaspara Thomassen
Foreldre: Elisabeth Iren Knutsen og Daniel Thomassen
Faddere: Tanja Lucie Knutsen, Knut Vangen, Toril Eidissen og Thomas Høivaag

02.11.24 i Den hellige Dorotheas kapell på Tranøy v/prest Rolf Steffensen
Dåpsbarn: Rakel Petrine Fyrvik
Foreldre: Kristine Fikke Fyrvik
Faddere: Per-Henrik Fikke Fyrvik, Andreas Fikke Fyrvik og Martine Moen

Konfirmantleir i Musken

18.-20. oktober

Konfirmantene fra Sagfjord og Drag reiste til Musken sammen med prest Rolf Steffensen, ungdomsarbeider Margrethe Paulsen Labba og guojm-meváldiddje Andrine Øvervoll Eivik.

Vi tok sikte på å vise konfirmantene det vakre stedet Måsske/Musken og å fortelle om historier fra bygda og omegn. Grenselos historie med tilstedeværelse på stedet ble sterkt og konkret.

Vi fikk også vært på det gamle internatet og fortalt om internatlivet og fortellinger som vi har hørt fra tidligere internat barn. På den gamle skolestua ble samiske barn «i sin tid» stilt i skammekroken, stående på én fot, fordi de hadde snakket samisk med sine medelever i friminuttene. Vi har tidligere hørt Mareno Mikkelsen fortelle om hva det gjør med et barn å bli straffet for å snakke med det spåket de hadde heimefra.

På loftet så vi tydelige spor etter barna som hadde risset sine initialer på veggene. Vi så hvor rominndelingen

hadde vært, med mange barn på en altfor liten plass. Tuftene av kjøkkenet var også til å kjenne igjen fra bilder vi har sett. Også artige historier har vi hørt fra tidligere internatbarn, som historien om Boletta og melet- og historien om utedassen.

Werner Johnsen var vår guide og kjentmann på vandrigen til gapahuken Riehppen, men vi sier bare Heidegiedde. (Riehppe:dyp trang fjell. Riehppenrrájgge: Hull der røyken gikk ut.

Heidegiedde: der innmark slutter).

Naturesns hellighet, vår egen stedstilhørighet og livsvandring var tema for hele helgen.

Vi bodde på skola som også er hovedarena for Måsskestáhkusa – Muskenlekene, som er et samisk tilbud som byr på et bredt spekter av aktiviteter en uke i juli med den tradisjonelle fotballturneringen MåsskeCup.

Konfirmantleiren ble på søndag med en avsluttende gudstjeneste i dállágo-ahten/grillkáta.

- Jeg elsker «fjortiser»

Etter 30 års tjeneste som kateket i Hamarøy har kateket Heidi Strand Mathisen denne høsten varslet arbeidsgiver at arbeidsforholdet nå går mot slutten. Det er helsemessige årsaker som gjør at hun har konkludert, at nok er nok.

Heidi, om du skulle oppsummere de mange årene, hva vil du trekke fram da?

- De mange gylne øyeblikkene i møte med barn og unge. Årene som kateket, dvs som undervisningsansvarlig i menighetene i Hamarøy, har vært veldig meningsfulle. Det har vært artig og variert. Jeg er en som fort blir lei av rutiner. Heldigvis har det vært få rutiner. I alt jeg har gjort - Lys våken, Tårnagenter, julevandring, Ten Sing, Hamarøynatta og mye annet - har jeg fått bruke meg selv. Også drama og teaterinteressen min. Så er det konfirmantene da. Jeg elsker «fjortiser». Jeg hører ingen andre si det, men jeg mener

det, og jeg vet at konfirmantene merker at jeg liker å være sammen med dem.

Si litt om deg selv og tilknytningen din til Hamarøy.

Heidi Strand Mathisen

- Jeg har levd mesteparten av livet mitt her. Jeg kom hit allerede som 5-åring da familien flyttet hit. Faren min hadde fått jobb som kontorsjef i kommunen, det som i dag er kommunedirektør. Sammen med moren min, var de begge menighetsaktive folk. De tok oss unge med i kirka og vi var faste gjester i prestegården den tiden Sven Oppegård og

Gunnar Kristiansen var prester her. Moren min var i menighetsrådet da kirka ble innviet for 50 år siden og jeg husker godt både innvielsen og da

biskopen besvimte under skolegudstjenesten ved samme anledning. Som barn og ungdom var jeg med i alt som var av organisert arbeid og har særlig gode minner fra speideren og ungdomsklubben.

Etter videregående skole på Hamarøy tok jeg 4-årig lærer- og kateketutdanning i Volda. Allerede da var Helge og jeg blitt sammen. Det gjorde at jeg tidlig visste hvor jeg skulle bo, på gården Finseth på Sørbygda.

Så du da for deg at du skulle være kateket i Hamarøy i 30 år?

- Nei, på ingen måte. Hamarøy menighet var lita og hadde ingen kateketstilling å tilby. Etter noen år som kateket lenger nord flyttet vi til Hamarøy i 1993. Først året etter kunne jeg starte opp i ei 15% stilling basert på givertjeneste og innsamlede midler, og ikke minst en garanti fra Randi Lund i Nordkil. Så lenge hun levde og så lenge det var behov for det, garanterte hun personlig for lønnsmidlene. Det var først mange år senere, hovedsakelig med hjelp av prosjektmidler fra kirkens trosopplæringsreform, og noe også fra kommunen, at stillingen kunne økes, tidvis helt opp til 100%.

Trosopplæringsreformen, og utviklingen av nye trosopplæringstiltak, har vært viktig for deg?

- Ja, det har vært veldig spennende og svært givende, særlig det å få utvikle et tros- og livsmestringsopplegg for 16-18-åringer som skulle kunne ut i en myndighetsmarkering. I dette arbeidet sto dialogen med de unge helt sentralt. Mat og prat på skolekantina, om ulike tema som alkohol, samliv, psykisk helse osv. Med utgangspunkt i en tanke om at ingen er større ekspert på det å være ung enn de unge selv etablerte vi ekspertgrupper som var med i utviklingen. Dette arbeidet, med dialogen som metode, er noe av det som har gjort meg mest stolt. Det vi gjorde ble viktig for så mange. Det utfordret meg og de voksne til å slippe kontrollen og i stedet fremme likeverd, gjensidighet og respekt.

Dialog og tverrfaglig samarbeid er viktige stikkord i din tjeneste, det gjelder også i forholdet til dine medarbeidere?

- Ja, når jeg tenker tilbake så har vi gjort så mye artig i lag. Jeg har fått utvikle meg, jeg har lært mye og fått bidra med mye. I mange år var samar-

beidet spesielt godt og utviklende mellom prest (Rolf), kantor (Berit Valberg) og meg som kateket. Vi var alle faglig sterke. For arbeidet med Hamarøynatta som på alle måter var nyskapende fikk vi kirkens og IKOs anerkjennelse i form av Trosopplæringsprisen. For meg var særlig arbeidet med gudstjenestene under Hamarøynatta spennende og givende. Målet var å fange oppmerksomheten til 700 ungdommer og få de til å være helt stille. Det lyktes vi med flere ganger. Jeg husker spesielt godt den gangen vi hadde besøk av den hardt brannskadde svenske brannmannen Lasse Gustavson som gjest under en slik gudstjeneste. Ikke alene, men sammen med bygdas brannmenn.

En ting er utviklingsarbeidet, og all kreativiteten som ble lagt inn i det. Like viktig var bevisstheten og helhetstenkingen som lå til grunn for alt vi gjorde. Det skulle være for alle, og det skulle styrke opplevelsen av tilhørighet og samhold.

Hvordan blir veien videre?

-For egen del handler det nå om å finne en best mulig balanse mellom opp trening og hvile, og så mer og mer å slippe taket. Selv om jeg nå slutter i jobben vil jeg fortsatt være en del av menigheten, men som frivillig. I dag er det enda lenger mellom kateketene enn før. Jeg tror ikke det er realistisk å se for seg at det kommer en ny. Jeg stoler på at Vårherre har ei hand også over dette, og at det kan bli noe annet i stedet. Hamarøy er uansett annerledes i dag enn for 30 år siden. For å gi plass til det nye må vi slippe taket i noe. Og samtidig holde fast på det viktigste. Til konfirmantene har jeg alltid sagt, lær Fadervåret så du kan det når du tener det. Det er viktig. Det samme kan sies om velsignelsen. Jeg glemmer aldri alle de gangene Ten Sing avsluttet øvelsene sine med å synge velsignelsen over seg selv, alt og alle. På enkleste vis ble da himmelen spendt over det helt alminnelige hverdagslivet.

- Et klokere menneske i dag, enn da jeg kom

Ikke bare den ene, men begge kateketene i Hamarøy, har i løpet av høsten takket for seg. Når menighetsbladet tar kontakt med avtroppende kateket i lulesamisk område Edgar Stark Dobie-Njaastad, er han akkurat ankommet Bergen og leiligheten som har ventet på han der i mange år.

Hvordan kjennes det ut etter endelig å ha kommet «hem te'Bergen»?

- Foreløpig kjennes det litt både og.

Det er jo kasser og rot overalt. Det er nesten så jeg er begynt å lengte nordover igjen. Men det er klart, det er mest deilig.

I tillegg til å pakke ut og finne plass til alt er det kontakten med NAV som tar oppmerksomheten. Jeg er fortsatt under såkalt arbeidsavklaring, på veien fram mot uførepensjon.

Edgar Stark Dobie-Njaastad

Du har vært kateket i Nord-Norge stort sett hele yrkeslivet. Hvordan har det vært?

- Jeg har kjent meg så privilegert. Særlig fint har det vært å møte så mange fine mennesker. Å få lov til å se den enkelte, og noen ganger komme helt

nær, har jeg kjent som et stort privilegium. Det kanskje aller største i så måte var møtet jeg fikk med en kirkeasylant i Grønnåsen kirke i Tromsø i 3,5 år. Da situasjonen oppsto var det jeg som åpnet kirkedørene for kvinnen fra Uganda. Det skjedde natt til en mandag i 1996. At jeg gjorde det, ble slett ikke tatt godt imot av alle. Jeg fikk masse pepper både fra menighetsrådsle-

der og arbeidskolleger. Det var tøft å høre at noen mente jeg var illojal mot

kirken, og det var tøft å måtte forholde seg også til politiet. Møtet med kvinnen og nærheten jeg fikk til henne gjennom de 3,5 årene, satte djupe spor i meg. Det var både håp og frustrasjon. Det var tilbakeslag og sykdom der jeg i all hemmelighet måtte få henne på sykehus for nødvendig behandling. Kanskje er det denne kvinnen jeg har kommet aller nærmest jobbmessig.

Som kateket har du også kommet nær mange unge, gjennom trosopplæring og kanskje særlig konfirmanntarbeidet?

- Ja, også her er det møtene med den enkelte som har betydd mest. Kanskje aller mest de som jeg har truffet på i ettertid, enten som Ten Sing-ledere eller som deltakere på såkalte MILK-ledertreningskurs. Det har vært veldig fint å se hva det har betydd for noen, det vi har snakket om f.eks. i konfirmanntundervisning. At noen har ønsket å ta det med seg videre inn i voksenlivet. Særlig stolt har jeg vært når noen av mine tidligere konfirmanter har tatt steget inn i teologiens verden, slik som den kjente teologen og debattanten Gyrid Gunnes.

De fleste yrkesaktive årene har du hatt i Tromsø, hva gjorde at du fant veien hit?

- Det er riktig. Etter 19 år i Grønnåsen menighet, og en kortere periode som kateket i prostiet i Tromsø, reiste jeg først til Bergen. Jeg var ikke fremmed for tanken om å slutte helt som kateket. Det var da min gode venn fra studietiden i Volda og senere kollega i Hamarøy, Heidi Strand Mathisen, lokket meg nordover igjen, for å vikariere for henne mens hun hadde permisjon fra 2014-2015. Jeg tok utfordringen, samtidig som jeg fortsatte å søke på ledige kateketstillinger i Bergen. I motsetning til i Bergen, der jeg aldri har fått jobb fordi jeg er åpen homofil, ble jeg tatt godt imot i Hamarøy. Fra første dag har jeg trivdes, både med arbeidsoppgavene og med staben.

Da vikariatet var over valgte du å bli værende, ikke i Hamarøy, men i Tysfjord?

- Ja, stillingen som kateket i lulesamisk område/Tysfjord var akkurat blitt ledig. Da jeg søkte, og fikk stillingen, opplevde jeg også her at noen advarte meg mot å ta imot tilbudet. En ting var at jeg ikke behersket samisk, en annen at jeg som homofil ikke kunne regne med å få tillit her. De tok grundig feil. Jeg har blitt tatt veldig godt imot, med stor omsorg fra mange, også her. Det er

klart, jeg er og blir søring. Læringskurven har vært bratt og krevende. Men det har også vært spennende. Gjennom alle mulighetene jeg har fått til å lære og ta til meg ny kunnskap, gjennom studier på høgskolen i Kautokeino, gjennom medansvar for den årlige nasjonale samiske konfirmantleiren og deltakelse på en internasjonal urfolkskonferanse og mye mer, opplever jeg selv at jeg i dag er et mye klokere menneske enn da jeg kom. At jeg også fikk plass i det nasjonale samiske utvalget som skulle utrede ny kirkelig organisering av samisk kirkeliv er et godt uttrykk for det samme.

Som åpen homofil har du opplevd å ikke være ønsket som kirkelig medarbeider, både i egen hjemby og her lokalt, hvordan har det vært?

- Som homofil har jeg en minoritetserfaring som jeg syns har kommet godt med. Jeg har kunnet bruke den i jobben min som kateket i lulesamisk område. Jeg opplever at de homofiles minoritetshistorie og samenes minoritetshistorie har mye til felles. Dessuten har jeg selv en tokulturell og tospråklig bakgrunn. Mens min eldre søster fikk lære min fars språk, ble jeg fratatt muligheten, med alt savn det har innebåret.

At jeg i mange år har vært åpen homofil betyr ikke at jeg i ettertid har fått mange tilbakemeldinger om at det har betydd så mye. Da har det vært adskillig flere og tydeligere tilbakemeldinger på at jeg er åpen dyslektiker. På sett og vis har det vært som et trumfkort for meg. Når jeg har kunnet snakke om min egen dysleksi har jeg sett en gnist bli tent i øynene hos de mange som selv vet hva det innebærer.

Hvor går veien videre?

- Jeg er spent selv. I tillegg til å fortsette å flytte på kasser skal jeg følge opp det jeg allerede er blitt en del av – Skeivt kristent nettverk i Åpen kirkegruppe i Bergen. Kanskje begynner jeg også i kor, og blir med i besøkstjenesten i fengslet. Og hvem vet, kanskje får jeg også muligheten til å komme tilbake, for å gjøre prestetjeneste som sommervikar i Hamarøy.

Hva skjer i kirkene rundt om i Hamarøy

GUDSTJENESTER - JUBMELDIEVNO

20. desember	Sykehjemmet, Gudstjeneste	kl 11:00
24. desember	Korsnes Kirke, Julaftensgudstjeneste	kl 12:00
24. desember	Hamarøy Kirke, Julaftensgudstjeneste	kl 13:00
24. desember	Drag og Helland Kirke, Julaftensgudstjeneste	kl 14:00
24. desember	Sagfjord Kirke, Julaftensgudstjeneste	kl 15:00
31. desember	Hamarøy kirke, Gudstjeneste	kl 17:00
2025		
12. januar	Tømmernes kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
19. januar	Hamarøy kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
26. januar	Korsnes kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
02. februar	Hamarøy kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
06. februar	Drag og Helland kirke, Samefolkets dag	kl 17:00
09. februar	Hamarøy kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
23. februar	Sagfjord kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
02. mars	Hamarøy kirke, Fastegudstjeneste	kl 11:00
09. mars	Drag og Helland kirke, Messe for verdighet	kl 17:00
23. mars	Hamarøy kirke, Gudstjeneste	kl 11:00
30. mars	Tømmernes kirke, gudstjeneste	kl 11:00

Se ellers vår hjemmeside <https://kirken.no/tysfjord-hamaroy>.
På hjemmesiden ligger gudstjenestelista for Hamarøy, eventuelle
endringer blir løpende oppdatert.

EN TRYGG HAV

UKRAINA: På flyktningsenteret til kirken Love of Christ møter vi 4 måneder gamle Miran og moren Takhmina. De har vært i fangenskap og på flukt siden krigen brøt ut for snart tre år siden. Mens de eldste barna leker i portrommet utenfor, forteller Takhmina oss sin historie, med Miran ved brystet.

DA RUSSERNE KOM

Russerne kom så fort at familien ikke rakk å flykte. Soldater smalt opp døra hjemme hos henne, der hun satt alene med barna. De neste ni månedene ble et mareritt, der hun bare fikk oppleve dagslys en eneste gang. Takhmina og barna ble låst inne i kjelleren, mens soldatene slo seg ned i huset. Hun og barna turte ikke gå ut. En bønne ble toalettet til hele familien, rå poteter og innimellom noen grønnsaker var alt de fikk å spise. Lukten var forferdelig. En pensjonert nabo risikerte livet ved å levere drikkevann til familien noen ganger i uken.

TRYGGHETEN

Ukrainske styrker klarte til slutt å ta tilbake området der de bodde. Nylig kom hun til tilfluktsrommet i Mykolaiv der Kirkens Nødhjelp, sammen med den lokale menigheten, har gjort bomberommet under kirken om til et trygt hjem for folk på flukt. Her finnes senger, kjøkken, dusj og aktivitetsrom for barn. En nydelig lukt av borsch-suppe siver ut fra kjøkkenet.

-For første gang på veldig lenge sover vi nå gjennom hele natten. Det er så stille og godt her, og det føles som vi har kommet til en trygg havn.

Folk i menigheten og andre frivillige hjelper flyktingene med det de trenger. Takhmina og barna har hatt besøk av en psykolog i dag tidlig, og jobber nå med å skaffe seg nødvendige papirer, slik at de kan få sosialstøtte og komme seg videre i livet.

-Det er Guds velsignelse at vi klarte å komme oss levende hit til dette stedet, sier Takhmina.

Både i Ukraina og i Norge skal vi snart feire jul og minnes den natten Jesusbarnet ble født inn i en verden med fattigdom, forfølgelse og nød.

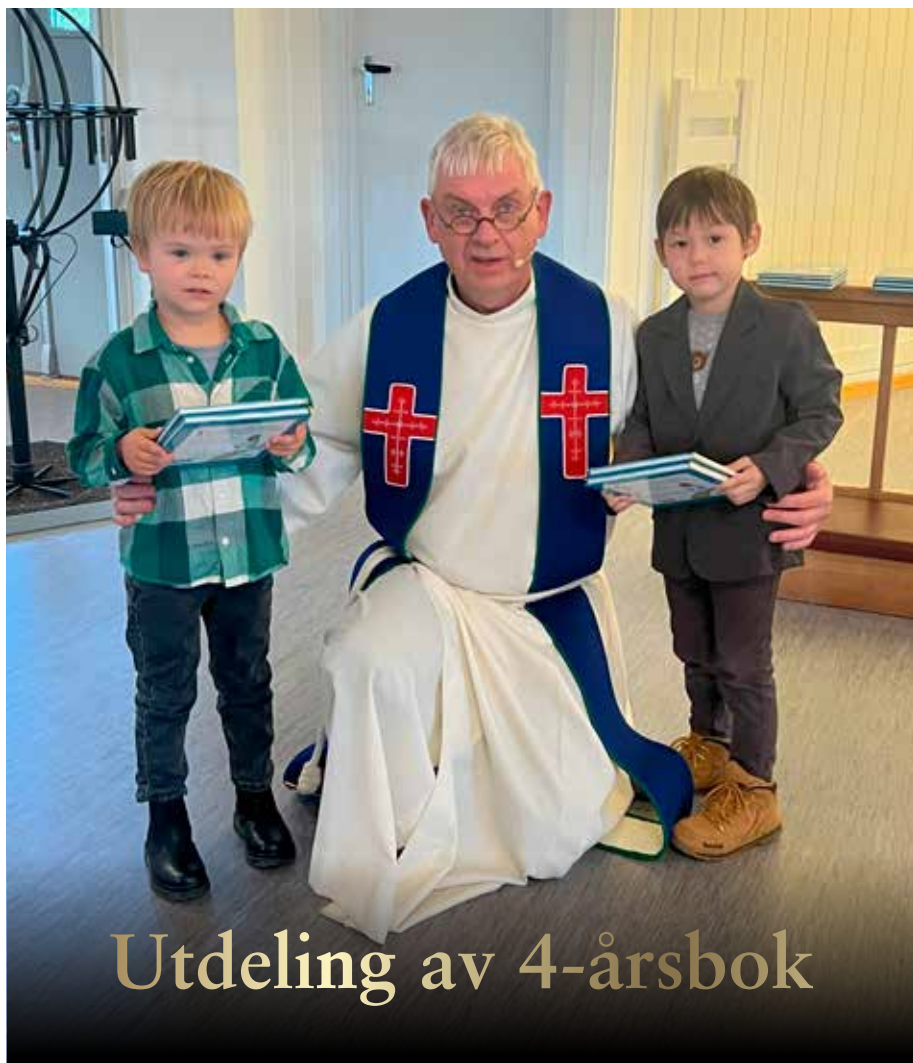
Nå, som da er Gud midt i lidelsen og nøden. Vi ser gang på gang at mennesker finner trøst og håp i troen på noe som er større. Større enn oss selv, større enn fortvilelsen og større enn "her og nå". Kirkens Nødhjelp samarbeider med kirker og religiøse partnere verden over. Vi har en tilleggsverdi i vårt diakonale arbeid - troen på et håp, og at alle mennesker er like mye verd. Det er vårt kall og vår oppgave å bekjempe nød og fattigdom. Sammen med kirkene i Norge redder vi liv, bygger sterke lokalsamfunn og kjemper for rettferdighet - hver dag.

SLIK GIR DU ÅRETS VIKTIGSTE JULE-

GAVE: Vipps et valgfritt beløp til 2426 Send GAVE på SMS til 2426 og gi 300 kroner. Gavekonto: 1594.22.87248

Foto: Håvard Bjelland, Kirkens Nødhjelp

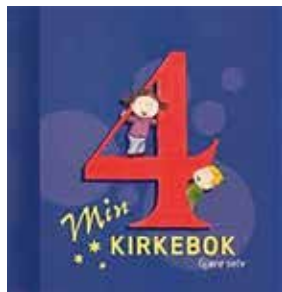

Utdeling av 4-årsbok

Drag og Helland kirke:

Isak Solstrøm Bråten og Benjamin Knutsen fikk sine 4-årsbøker under gudstjenesten i Drag og Helland kirke 29. september.

Hamarøy kirke:

20. oktober var det gudstjeneste med utdeling av 4-årsbok i Hamarøy kirke. Her fikk Matilde Steen Valle, Jacob Valle Thomassen og Frida Finvik Viljakainen utdelt sin 4-årsbok

**En jul å
glede seg til**

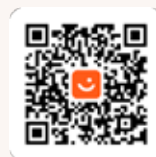
Illustrasjonsfoto

Mange familier går en tøff tid i møte. Blå Kors hjelper barn, voksne og familier som har det vanskelig.

Din støtte kan gi ”Ida” en tryggere jul!

Giverkonto
3201 52 74165

Gi din gave på VIPPS 936679
Scan QR-koden her:

Hamarøykirker jubilerer

– 50, 250 og 300 år

Helgen 8.-10. november ble det invitert til storstilt jubileumsmarkering for hele tre av Hamarøys fem kirker.

Uavhengig av alder og år, kirkebyggene og kirkegårdene i Hamarøy står sterkt i folks bevissthet. Kanskje ikke så rart når kirkene er samlingssteder for alle store begivenheter i livet – dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser. I tillegg til de personlige høytidene er kirkene viktige ved jul og påske, konserter, ungdomsarbeid og mye annet.

I umiddelbar tilknytning til kirkene er også kirkegårdene, som gir et viktig bidrag til folks og grendenes identitet.

Nettopp fordi så mange er glad i kirke-
ne sine, fordi de rommer folks liv i
glede og sorg, ønsker vi å gi folk en
mulighet til å uttrykke sin glede og
takknemlighet, både for det de har
vært, men også for det de fortsatt er og
kommer til å være i framtida, som
ankerfester og samlingssteder. Det er
det som er hensikten med jubileums-
helga i november

HAMARØY KIRKE 50 ÅR

Hamarøy kirke er fortsatt som en ung-
dom å regne, med sine beskjedne 50 år.
De to «nomade»-kirkene derimot,
Sagfjord og Korsnes kirker, har røtter
som går mye lengre tilbake.

Foto: Kurt Solstrøm

SAGFJORD KIRKE 250 ÅR

Sagfjord kirke ble første gang reist på Presteid i 1775. I 1886 ble den flyttet til sitt nåværende sted på Karlsøy på Finnøya. Det betyr at det er først i 2025 at Sagfjord kirke fyller sine 250 år. Av praktiske grunner har menighetsrådet besluttet å markere året allerede i år sammen med hhv Hamarøy og Korsnes kirker.

KORSNES KIRKE CA 300 ÅR

Korsnes kirke har røtter som går svært langt tilbake. Hele 300 år. I 100 av disse, fram til den kom til Korsnes i 1889, sto den på Kjøsnes. Før den tid sto den, eller i den minste deler av den, vekselvis på Hulløya og Kjøsnes. De eldste delene stammer med stor sannsynlighet fra den aller første kirken som ble reist i Tysfjord, på Kjøsnes, på initiativ fra selveste Tomas von Westen i 1724. Derav sine 300 år.

Foto: Kurt Solström

Folkekirkefolk

I helga som var har jeg vært i kirka! Jeg har vært på folkekirkejubileum og høymesse. Vi har feiret 3 kirkebygg på henholdsvis 300, 250 og 50 år. Det har vært lite pomp og prakt, men mye folk og musikk. Jeg har kjent på en stor stolthet over å være en del av folkekirke med rom for alle.

Et sted for tro og tvil og undring, hvor salmesang og rock'n roll kan være i samme rom som barnekor, blandakor og allsang. Et sted hvor både amatører og profesjonelle og de i mellom kan komme med sitt. Et sted hvor vi vanlige «hverdagssyndere» kan komme med våre tanker, våre sanger, våre erfaringer. Selv om alt kanskje ikke faller i smak hos alle, så er det rom for det vi kommer med.

Jeg har vært på høymesse hvor skeive, skakke og streite var samlet i felles bønn for for verden, sto i samme rad for nattverd og lovpriste den samme Gud.

Vi var babyer, smårollinger, unge og gamle, halte og hørselshemmede, rullator, krykker, høreapparater og briller som måtte av og på. Vi sto og vi satt, vi lo og vi gråt. Vi var dørgende stille og sterkt berørt, vi applauderte spontant og lo så vi ristet. Vi var prost, prest, klokker og menigmann. Ja, noen tvilende ateister deltok også.

Dette er en kirke for meg. Og for alle de andre famlende hverdagssyndere på vei hjem til en kjærlig Far som venter med åpne armer. Et sted for alle oss

som vet at vi tilhører Gud, vi som håper at troen holder, vi som så inderlig ønsker oss en himmel over livene og gjerne etter døden. Et sted for oss som er elsket av Gud, uten at vi har den fjerneste idé om hvorfor eller hvordan han egentlig kan elske slike rotekopper som oss.

Vi som bare synes det er så koselig å være i kirka, at barnekoret er verdens søteste og mest bedårende lille sangkor, vi som synes kirkecaffe på kirketrappa, i midtgangen, i menighetssalen, i kirkebenkene eller på parkeringsplassen utenfor er veldig hyggelig, enten det er marsipankake, en pinne-is, chili con carne, tomatsuppe med makaroni og pølsebiter, eller mariekjeks og kaffe.

Det er kirka for oss som ikke står fremst i køen for å rope ut vår skråsikre tro, men for alle som likevel kan vårt fadervår, mer eller mindre utenat og har en ynglingsalme vi av og til tar oss i å nynne på.

Det er kirka for oss som mener at kirka er for ALLE, at Jesus elsker ALLE barna, at kjærligheten ER størst og at vi «står han á», hvis Vår Herre vil. Vi som ikke kan kaste en eneste stein uten at

det singler i glass og som fortsatt strever med å få bjelken ut av egne øyne.

Det er godt sted å komme inn når alle er glad for å se deg, og takknemlig for at det faktisk kom én til. Det er godt når vi plutselig finner på at vi skal møte opp i flokk, og ser at vi er flere. Der er godt når vi kan være sammen om sorg og gleder. Det er også godt når man kan være alene i bygget, stille med

Gud, eller man kan være en håndfull som deler noe som betyr noe.

Jeg er så takknemlig for folkekirka, folkekirkefolkene og for Jesus, den mest folkelige karen av alle.

Av Heidi Maria Steinback Sørensen

Teksten er også publisert på www.galleriogskriveri.com

*Ill.: «Dompap»
av Heidi Maria Steinback Sørensen*

Vær deg selv – stå opp for andre!

Dette var motto for Høstfestivalen i Bodø i helgen 21-24. november. Festivalen samlet i år mer enn 250 konfirmanter fra store deler av Nordland fylke. Av årets konfirmanter hadde vi med 14 fra Hamarøy. Høstfestivalen er en festival først og fremst for konfirmanter og ungdomsledere, men Ten-Singere og klubbmedtakere kan også være med. Her samles ungdommer på Hunstad i Bodø, til fire dager fullspekket med show, nye bekjentskaper, musikk, læring, aktiviteter, nye opplevelser og et godt fellesskap.

Vær deg selv og stå opp for andre!
Dette er to utfordringer konfirmantene fikk med seg.

Utfordring nr 1: du må være deg selv, våge å være deg selv.

Utfordring nr 2: du må inkludere andre, gjøre noe for å bli kjent med mennesker rundt deg. Kanskje dette er to utfordringer voksne også trenger å få?

På fredag hadde konfirmantene aktivitetssdag hvor de kunne velge mellom Nordlandsbadet, klatring i Mørkvedhallen, båltur, kreativ og spill eller ballspill.

Lørdagen kunne konfirmantene stå opp for andre på en helt spesiell måte. Gjennom globallop og globalmarked var de med på å samle inn penger til KFUK-KFUM sine partnere i Palestina

og Kenya. Stor kreativitet og mye innsats samlet inn hele 16.026,- kroner til andre som trenger det.

Søndagen avrundet Høstfestivalen med gudstjeneste i en fullsatt Hunstad kirke. Det var tydelig å se søndag at konfirmanter hadde knyttet nye bekjentskap og at Høstfestivalen hadde hatt betydning for svært mange.

Det er flott at Hamarøy er med på Høstfestivalen. Vi håper dette er et til-

bud som neste års konfirmanter også kan få bli med på og å glede seg til!

Andrine og Øystein

Æ vil kjenn at æ lev
Vil kjenn at det riv i hjertet
Gje mæ nokka som betyr nå
Nåkka æ virkelig kan tru på
Æ vil kjenn at æ lev
Vil kjenn at det riv i hjertet
At det riv i hjertet

KIRKE-QUIZ

- Hva ble de eldste manuskriptene til Det nye testamente skrevet på?**
 - Leirtavler
 - Pergament
 - Papyrus
- I hvilket land ble de funnet?**
 - Israel
 - Tyrkia
 - Egypt
- Hvem lurte Eva til å spise eplet, som hun ikke hadde lov til?**
 - En slange
 - Adam
 - En løve
- Omtrent når levde David?**
 - 800 år f.Kr.
 - 1000 år f.K.
 - 1200 år f.K.
- Før Jesus ble grepet av soldatene gikk han inn i en hage for å be. Hva het den?**
 - Davids hage
 - Sions hage
 - Getsemane
- Hvem er «treenigheten»?**
 - Faderen, Sønnen og Den hellige Ånd
 - Abraham, Isak og Jakob
 - Josef, Maria og Jesus
- Hva betyr ordet «nattverd»?**
 - Nattevakt
 - Kveldsmat
 - Nattstemning
- Hvilken amerikansk skuespiller er «Gud» i filmen Bruce Almighty?**
 - Morgan Freeman
 - John Travolta
 - Tom Cruise
- Hvilket av disse landene fikk først hele Bibelen på sitt språk?**
 - Island
 - Danmark
 - Norge
- Hva er de viktigste kildene som forteller om Jesus og hans lære?**
 - Paulus' brev
 - Apostlenes gjerninger
 - De fire evangeliene

God jul!

Løsningen på kirkequizen finner du på en annen side i bladet.

Daglig leder Sonni Eriksen, Tlf. 405 12 221
renhold@hbasse.no

hamarøyrenhold.no

Rundvask, flyttevask, daglig renhold
til private, renhold av kontorer,
tepperens m.m.

VELKOMMEN TIL

HAMARØY SHOPPINGSENTER

Alltid tilbud på noe godt!

**SHOPPINGSENTER ● DAGLIGVARER
KAFÉ ● PARKERINGSBUS**

9–20 (10–18)

www.hamaroy-shoppingcenter.no

**Nord-Salten
Kraft AS**

**DIN LOKALE
STRØMLEVERANDØR**

Kontakt oss
på tel 75 77 10 30

Steigen Begravelsesbyrå

8289 Engeløya

**Vi bistår med det praktiske ved
dødsfall/gravferd i Steigen og Hamarøy.**
Leverandør av gravminner er Eide Stein as.
Teksttilføyelser og oppussing av gravminne
på bestilling.

Telefontid hverdager 09.00–17.00

Døgnvakt ved dødsfall.

Mobil nr. 913 63 073

www.steigenbb.no post@steigenbb.no

www.jessenas.no

DIN ELEKTRIKER I NORD-SALTEN

HANESETH
NORD-SALTEN

Tlf: 75635075 · Epost: nordsalten@haneseth.no · www.haneseth.no

**Skutvik
Landhandel**

KAFÉ OG DAGLIGVARE

**man - fre 09 - 20
lør 10 - 18**

Gravmonumenter

- I ALLE PRISKLASSER

Navnetilføyning

Oppussing

Nedsliping

Sikring

Tilbehør

*Tysfjord Blomster
og begravelsesbyrå AS*

8275 Storjord i Tysfjord Mob. 995 02 717 / 970 61 725
post@tbob.no - www.tbob.no

Young & Rubicam

Les oss på nett!

Når som helst og hvor som helst på nordsalten.no

NordSalten Avis

NuorttaSalto Avijissa

Sentralbord: 75 77 11 33
Epost: post@ajvan.no

Åpningstider:
Mandag - Fredag 08.00 - 16.00

Storjord Næringspark, Storjord
Mestabygget, Ulvsvåg

Alle tjenester innenfor regnskap, fakturering, lønn og rådgiving

Stoklands

Presteid, 8294 Hamarøy
Telefon 993 70 201
E-post: post@stoklands.no

- Shellstasjon
- Godkjent bilverksted
- EU-kontroll
- Slamtømming
- Godstransport

SHELL
hele veien

stoklands.no

Autorisert forhandler for Mitsubishi varmepumpe

Nordsalten VVS – kontor: 950 55 707

Nord-Steigen:

Christian P Syraksen, 995 97 931

Sør-Steigen:

Geir-Arne Kristiansen, 951 69 691

Aut. bilverksted på Innhavet

NORDSALTEN

SENTRALVERKSTED

Telefon 4850 4855

**Avis bilutleie • Vaskehall
Hydraulikkslanger
Bilberging • EU-kontroll**

Visste du at verdens reneste kvarts produseres på Drag?

Vi leverer kvarts til fremtidens næringer i det grønne skiftet.

Stekters gang

HÁBNERA TJOAGGULVIS - HAMARØY MENIGHET

GÁSTADUM - DØPTE

- ✚ 28.09.2024 Ingrid Elise Kjoshaug
Meisal døpt i Dorotheas kapell
- ✚ 19.10.2024 Oda Kaspara Thomassen
- ✚ 02.11.2024 Raket Petrine Fyrvik
døpt i Dorotheas kapell
- ✚ 09.11.2024 Eline Johanne Høivaag
Jamtli

VIHÁDUVVAMA VIGDE

- ♥ 09.11.2024 Sara Høivaag og Lars
Tobias Jamtli

JÁBMÁM - DØDE

- † 02.10.2024 Sigurd André Lie Hilling
f. 02.10.2024
- † 13.10.2024 Bjørn Nordmark
f. 28.04.1945
- † 17.10.2024 Roald Helge Finvik
f. 03.11.1930
- † 23.10.2024 Harald Arild Frank Bolsøy
f. 22.09.1935
- † 24.10.2024 Kjellaug Sofie Adolfsen
f. 24.05.1942
- † 24.10.2024 Sigmund Martin Hansen
f. 27.06.1944

- † 01.11.2024 Roald Mathisen
f. 23.08.1928
- † 07.11.2024 Knut Børre Nilsen
f. 11.09.1945

ÁJLUOVTA/ÁJLÁTTE TJOAGGULVIS - DRAG/HELLAND MENIGHET

GÁSTADUM - DØPTE

- ✚ 12.10.24 Niillas Aslak Jakopsson
Mikkelsen døpt i Kirkegammen

JÁBMÁM - DØDE

- † 19.09.2024 Raina Knutsen
f. 11.10.1974
- † 08.11.2024 Anne Marie Kristine
Antonsen f. 21.02.1941
- † 16.11.2024 Sixten Jørn Johnsen
f. 12.09.1962

HIERENJÁRGA TJOAGGULVIS - KORSNES MENIGHET

JÁBMÁM - DØDE

- † 29.09.2024 Knut Magne Markussen
f. 17.10.1959

FASIT KIRKEQUIZ:

1C - 2C - 3A - 4B - 5C - 6A - 7B - 8A - 9A - 10C

**HAMARØY PRESTE- OG
MENIGHETSKONTOR**

telefon 75 77 18 00

Stort sett åpent hverdager
mellom 08.00 – 15.00

KONTOR PÅ PRESTEID:

Prestevikar Fredrik Johan Sletbakk
FS979@kirken.no

Kirkeverge Tanja Knutsen
TK664@kirken.no
Tlf. 917 27 080

Konsulent Elisabeth Iren Knutsen
EK639@kirken.no

Kontormedarbeider Rita Larsen
RL659@kirken.no

HR-leder Kurt Solstrøm
Tirsdag og onsdag og
annenhver mandag.
KS489@kirken.no

Trosopplærer Elisabeth Sjo Engen
ES662@kirken.no

Driftsleder bygg og anlegg
Jørn-Ståle Sørensen
JS973@kirken.no
Tlf. 917 51 529

Kirkegårdsarbeider
Jim Arve Karlsen

Organist Tor Arne Grønbech
TG927@kirken.no
Tlf. 452 08 779

KONTORET PÅ DRAG:
(på gamle Drag skole)

Sokneprest i lulesamisk område
Rolf Steffensen
RS375@kirken.no

HR-leder Kurt Solstrøm
Torsdag og fredag og
annenhver mandag
KS489@kirken.no

Guojmmevájaldiddje
Andrine Øvervoll Eivik
AE559@kirken.no

Kirketjenere
Sagfjord: Per Arnt Pettersen
Drag/Helland: Mareno Mikkelsen
Korsnes: Anne Olafsen

Tirsdager treffes alle ansatte på
Presteid hvor vi har felles planlegging
og koordinering av arbeidet.

Leder Tysfjord og Hamarøy
menighetsråd er Ane Thorp Steinsvåg
Nestleder Tysfjord og Hamarøy
menighetsråd er Päivi Hannele Alanen

Hamarøy menighets hjemmeside:
kirken.no/Tysfjord-Hamarøy
Facebookgruppe:
Hva skjer i kirkene på Hamarøy?

Hamarøy menighetsblad redaktør
Kurt Solstrøm

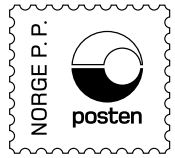

Foto: Andrine Overvoll Eivik